

בעזה"ת

ספר

קול דודי

משיחותיו ומכתביו של

הגאון הצדיק

רבי שלום מרדכי הכהן שבדרון זצ"ל

בעניני אלול ותשובה

עיה"ק ירושלים תוכב"א

שנת תש"ס לפ"ק

אך מעצתי בעוה"לית תקנה לדבר זה, והוא בע"ה חידוש גדול ונפלא,
וזקלים הקדמה אחת כדי להבין הדבר על בוריו - נשוח נא מעט וירוח
לנו בס"ד.

צריך אדם להשביע את יצרו

בספרי איתא וז"ל: הו על המסוק "והיו הדברים האלה על לבבך:
מכאן היה ר' יאשיה אומר: צריך אדם להשביע את יצרו, שכך אתה
מוצא בכל הצדיקים שהשביעו את יצרם. באברהם הוא אומר: הרימותי
יד וגו' אם אקה מכל אשר לך וגו', בבוטז הוא אומר: ונאלתיך אנכי,
הי ה' שכבי עד הבוקר, בדוד הוא אומר: חי ה' וגו', באלישע הוא
אומר: חי ה' וכי"י, עי"ש.

ויש להבין מאמר זה, בשביל מה צריך אדם להשביע את יצרו?

המנ"כ, אם יצרו מתגבר עליו עד שאינו יכול לעמוד כנגדו, ורואה
הוא ימרגיש שיעור מעט קט ויעבור על הצון הבורא יתברך - אי"כ גם
על השביעה יעבור, ואם עדיין שולט הוא כרוחו, לכפות את יצרו בני
דבירו - יכנו על העבירה עצמה, גם בלא שביעה!!

ובפסטיטות יאמר האומר, שטעם הדבר הוא, כהיות חומר השבועה
גדול כידוע, ועל כן אם ישבע יכניע בכך את יצרו.

אך אין זה מכוון בדברי חז"ל, כי הם לא אמרו על איזה עבירות
יש להישבע, רק אמרו שתמוא, וזה כולל כל עבירה שהיא, וא"כ הלא
ישנם כוודאי עבירות שהנן חמורות משבועה - כעבודה זרה, ונילו
עדות, ושמיכות דמים, וגם עליהם אמרו חז"ל שיש להישבע (וכן בבוטז,
הלא נשבע על ג"ע), ומהי מטרת השבועה שם?

השבועה - התגוננות בפני היתרו של היצה"ר

ונלענ"ד בכונת זה המאמר, כי כוודאי אין היצר הרע בא לאדם
ידי ה' לימר לו עבור עבירה פלונית, שהרי לא יישמע לו. אלא שהיצה"ר
מגיד את התאוה, וממציא לו מתחי היתר, צדדים מצדדים שונים,
שבכונן דא אין איסור... והרי"ז כאונס... וכו' וכו' (כידוע מתוך הנסיון
לכך).